

מ"ת 7029/07/21 - מדינת ישראל נגד הנאדי שריף

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 7029-07-21 מדינת ישראל נ' שריף
תיק חיצוני: 509012/2021

כבוד השופטת רונה פרסון	בפני
מדינת ישראל	מבקשת
הנאדי שריף	נגד
	משיבה

החלטה

בפניי בקשת המבקשת לעיון חוזר וחילוט ערבויות שנקבעו בהחלטה על תנאי שיחרורה של המשיבה.

המבקשת טוענת כי יש להורות על שינוי התנאים שבהחלטתי ולהורות על מעצרה של המשיבה, מאחורי סורג ובריח, ועל חילוט הערבויות שנקבעו. לטענתה, המשיבה נתפסה מחוץ למקום מעצר הבית ובניגוד לתנאים אשר נקבעו בעניינה, תוך שהיא "גונבת בסופר-פארם", כך על פי הבקשה.

המבקשת טוענת כי לאור הפרת תנאי השיחרור וחומרת העבירות המיוחסות למשיבה, מסוכנותה אינה מוטלת בספק ובשל הצורך להגן על שלום הציבור ובטחוננו, "ישנה רק אלטרנטיבה אחת" והיא השמטה של המשיבה מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדה בתיק העיקרי, שכן קיים חשש סביר להניח שאם המשיבה לא תיעצר בהתאם לבקשה, היא תמשיך להפר את תנאי השחרור.

יצוין כי הבקשה הוגשה בתאריך 14.10.21 והתקיימו שני דיונים בבקשה.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה ומפנה את ביהמ"ש לכך כי על ידי המשיבה הוגשה בקשה לעיון חוזר בתאריך 1.9.21 (בקשה אשר נמחקה ע"י בית המשפט בהעדר קיום הוראות בעניין הבקשה) והוגשה שוב בתאריך 12.9.21 וכי דיון בבקשת המשיבה לעיון חוזר בתנאי מעצרה התקיים בתאריך 19.9.21 שעה שהמבקשת התנגדה במהלך הדיון לבקשה וטענה, באותו מועד, כי המבקשת הפרה את תנאי מעצר הבית שלה, בתאריך 15.8.21 (האירוע אליו התייחסה ב"כ המבקשת בבקשתה מיום 14.10.21). לטענת ב"כ המשיבה כלל לא ברור מדוע השתתה כל כך המבקשת בהגשת בקשתה, מה גם שלדבריו, ביהמ"ש כבר נתן את דעתו לאותה הפרה נטענת במסגרת בקשת המשיבה.

כאן יצוין, כי בהחלטתי מיום 19.9.21, בה דחיתי את בקשתה של המשיבה בבקשתה לעיון חוזר, לא דנתי בבקשה

להורות על שינוי תנאי השחרור וחילוט הערבויות בשל הפרת התנאים שכן בקשה כזו טרם הונחה בפניי אז, אך ציינתי כי ככל שתוגש בקשה שכזו ויעלה הצורך בכך, יתקיים דיון בנוכחות המפקחים ותישקל ההחלטה בהתאם לנתונים שיובאו בפני ביהמ"ש, ככל שיובאו, כאמור.

עוד טען הסנגור כי לא רק שהמשיבה השתהתה בהגשת הבקשה לעיון חוזר, אלא אף עולה כי לא נפתח תיק חקירה בגין אותה הפרה נטענת והמשיבה כלל לא נחקרה בעניין זה וגם לא נחקרו בעניין זה המפקחים עליה. עוד טען כי במועד מאוחר לאותה הפרה נטענת, ביום 25.10.21, התקיים דיון בעניינה של המשיבה בביהמ"ש המשפט הקהילתי, והמשיבה בחרה להודות בעובדות כתב האישום המיוחסות לה בתיק העיקרי כאן ולצרף את התיק להליך אחר בביהמ"ש הקהילתי ובאותו מעמד אף הסכימה המבקשת לפתיחת חלונות בתנאי מעצר הבית בו נתונה המשיבה.

עוד טען ב"כ המשיבה כי מוטב היה שהמוטב העיקרי הוא שישמע את הבקשה לעיון חוזר כי בפניו תמונה רחבה יותר ואין הצדקה לפצל את הדיונים. הסניגור הוסיף וטען כי די באזהרת המשיבה להקפיד על קיום התנאים ואין מקום, גם לנוכח מצבה הרפואי והתקדמות ההליך העיקרי, במעצרה מאחורי סורג וברית.

דיון והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים החלטתי, לא מבלי היסוס, לדחות את הבקשה.

אני סבורה כי הגשת בקשה מעין זו על ידי ב"כ המבקשת בדיון יסודה שעה שלידה של המבקשת, המשיבה הפרה את תנאי המעצר ויש בכך כדי להוות סיבה מספקת להגיש את הבקשה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי אותה הפרה נטענת היתה ידועה למבקשת כבר ביום 15.8.21 וראוי היה כי הבקשה תוגש, ככל שיש בה תשתית ראיתית, בסמוך להפרה הנטענת.

מדברי ב"כ המבקשת בדיון מיום 19.9.21, עולה כי כבר ידעה על ההפרה, לכל הפחות במועד הדיון ולשיטתה היה צורך, כבר במועד הדיון, להגיש בקשה לעיון חוזר. יצוין כי גם בסמוך לאחר מועד הדיון לא הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המבקשת ובקשה זו הונחה בפניי רק כחודש נוסף לאחר הדיון (וכחודשיים לאחר ההפרה הנטענת), וזאת למעשה מבלי שנערכה חקירה ומבלי שהצטרף חומר ראיתי כלשהו לאחר מועד הדיון. משכך, מקובלים עלי דברי הסניגור כי המבקשת למעשה מעידה על עצמה כי אינה סבורה שמדובר במסוכנות מאת המשיבה או כי קיים צורך להקשיח את תנאי השחרור בהם היא נתונה.

זאת ועוד, בעוד הבקשה לעיון חוזר אותה הגישה המבקשת, עומדת בביהמ"ש וקבוע דיון בבקשה, הסכימה המשיבה, במסגרת ההליך בביהמ"ש הקהילתי (ולאחר שהמשיבה הודתה בתיק העיקרי) לפתוח לאותה משיבה חלונות התאווירות מדי יום בין השעה 16:00 ועד השעה 18:00, וזאת כאמור, בד בבד, כאשר בקשה בה נטען כי עולה מהמשיבה מסוכנות גבוהה כאמור, קבועה לדיון יומיים לאחר מכן.

מקובלים עלי דברי ב"כ המבקשת כי גם אם נעשו טעויות בהתנהלות המבקשת ביחס למשיבה בנושא המעצר, הרי שלא נכון יהיה להותיר את הטעות על כנה. עם זאת, בקשתה כי תיקון הטעות יערך באופן של השמטה של המשיבה מאחורי סורג וברית, בנסיבות העניין, ובשים לב למכלול נסיבותיה של המשיבה שבפניי, אינה מידתית.

בנסיבות אלה, ולאחר ששמעתי את המשיבה והצהרתה כי היא מבינה את תנאי מעצר הבית בהם היא מצויה והתחייבותה שלא להפר את אותם תנאים, ולאחר ששמעתי גם את המפקח בביהמ"ש ואת הצהרתו כי התנאים ברורים לו והוא מתחייב להקפיד על קיום כל התנאים באופן מדוקדק, ונכח שינוי הנסיבות בדמות הודאתה של המשיבה בהליך העיקרי ולקיחת האחראיות מצידה על מעשיה, ולאחר שנתתי דעתי גם לכך שההליך מתנהל בביהמ"ש הקהילתי על כל המשתמע מכך גם ביחס לסוג העונשים שיש ויוטלו על המשיבה בסופו של ההליך (ענישה שאינה כוללת מאסר בפועל) וגם לפנים משורת הדין, נוכח מצבה האישי של המשיבה אשר מצויה בהריון, וכאמור לא מבלי היסוס, מצאתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר באופן שתנאי המעצר שנקבעו בהחלטתי יוותרו על כנם. בנסיבות אלה גם איני מורה על חילוט הערבויות כמבוקש.

אני מוצאת לנכון לציין כי ראוי שב"כ המשיבה יחזור אף הוא ויזהיר אותה, כפי שהיא אף הוזהרה בבית המשפט, כי ככל שתפר את התנאים בהם היא נתונה כעת, יש להניח שתוגש בקשה נוספת לעיון חוזר וביהמ"ש יתבקש להורות על ביטול תנאי השחרור והשמטה של המבקשת במעצר מאחורי סורג וברית.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.